

**ЗМЯНЯЮЦА ПРАВІЛЫ ПРАВЯДЗЕННЯ РЭКЛАМНЫХ ГУЛЬНЯЎ**

Адпаведны ўказ №458 «Аб унясенні дапаўненняў і змяненняў ва Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 студзеня 2003 года №51» кіраўнік дзяржавы Аляксандр Лукашэнка падпісаў ў кастрычніка, паведамлілі БЕЛТА ў прэс-службе беларускага лідара.

Дакумент прадугледжвае змяненне правіл правядзення рэкламных гульняў у Беларусі і накіраваны на абарону правоў і інтарсаў спажывцоў, а таксама выключэнне магчымых злоўжыванняў з боку арганізатараў такіх гульняў.

Указам уведзена забарона на ўдзел у рэкламнай гульні асоб, якія знаходзяцца ў працоўных адносінах з яе арганізатарам, а таксама іх мужа (жонкі), блізкіх сваякоў і асоб, якія знаходзяцца з такімі асобамі ў адносінах сваяцтва.

Удкладняецца парадак фарміравання прызвагога фонду рэкламнай гульні і выкарыстання гэтага фонду, у тым ліку грашовых сродкаў, тавараў (работ, паслуг), не запатрабаваных пераможцамі ў якасці выйгрышу. З моманту фарміравання прызвагога фонду да заканчэння яго розыгрышу арганізатар і заахвочаныя асобы не маюць права распараджацца прызавым фондам. Сродкі фонду павінны выкарыстоўвацца толькі па мэтавым прызначэнні.

Замацоўваецца, што адрэпрака смс-паведамлення або паштовага адпраўлення, прадугледжаная правіламі рэкламнай гульні, павінна ажыццяўляцца па мінімальным тарыфах на гэты від паслугі. Гэта норма даасць магчымасць выключыць атрыманне арганізатарамі рэкламных гульняў беспадстаўных даходаў ад павышэння тарыфаў на паслугі сувязі.

У адпаведнасці з указам на арганізатара ўскладаецца адказнасць за дакладнасць прадастаўленых для дзяржаўнага рэгістрацыі рэкламнай гульні дакументаў і звестак, а таксама за дапушчэння камісіяй, створанай для правядзення рэкламнай гульні, парушэнні заканадаўства, выўсленыя пры правядзенні такой гульні.

**АПТЫМІЗАЦЫЯ ДЛЯ АПТЫМІСТЫЧНЫХ**

(Заканчанне. Пачатак на 1-й стар.)

Што тычыцца нашай галіны, то нельга не звяртаць увагу на тое, што размова ідзе аб характары рэкамендацый. Раўнэнні будуць прымаць кіраўнікі... Наконт скарачэння ў Міністэрстве культуры. Я ўжо прыняў гэтае рашэнне: сёлета з 1 ліпеня апарат Міністэрства культуры скарачаю на 25 працэнтаў, ці на 27 адзінак. Мы скарачалі прапарцыянальна кожны наш аддзел і кожнае ўпраўленне. Пры гэтым мы мелі на ўвазе, хто якія функцыі выконвае і застаецца на бягучы момант, а таксама з улікам перспектывы. Калі канкрэтна, то больш за ўсіх «пацярпела» ўпраўленне кінамастацтва. Менш за ўсіх — аддзелы ці такія структурныя падраздзяленні, які ўпраўленне мастацтваў, агульняе структурныя падраздзяленні, такія, як эканамічнае ўпраўленне.

Неабходнасць «аптымізацыі», на думку міністра, прадкытавана яна іх і думкамі пра рэальныя заробкі людзей, якія працуюць на культуру. Сёння заробак у галіне складае амаль 62 працэнт ад сярэдняга заробку ў галіне паказчык складае каля 4 мільёнаў 800 тысяч рублёў (у прыватнасці, па тэатры імя Янкі Купалы і па Операўна тэатры — амаль 5 мільёнаў). Сярэдні заробак па тэатральна-відовішчых арганізацыях — 4,2 мільёна рублёў. Па музеях (катэгорыя культурна-асветных устаноў) заробак меншы — каля 3,6 мільёна. Міністр сказаў, што цікавіцца заробкамі супрацоўнікаў на месцах. Напрыклад, калі ён быў у Капыльскім раёне, то называлі лічбу ў 2,8 мільёна рублёў для работнікаў культуры па гэтым раёне.

Ларыса ЦІМОШЫК.



**ЗАХАВАЦЬ УКРАЇНУ**

Беларусь у з'яўляецца ўнікальнай краінай як на поста-вейкай прастору, так і ў Цэнт-ральной Еўропе.

У адрозненне ад суседзяў, ва ўласнасці дзяржавы тут удалося захаваць магутны комплекс прамысловых актываў, што вы-гадна падкрэслівае адметнасць беларус-кай мадэлі на фоне штучнай дэіндустры-ялізацыі рэгіёна.

Прамысловая, экспертна арыентаваная сістэма беларускай эканомікі вымушае ай-чынную дыпламатыю і менеджмент шу-каць рынкі збыту для беларускай прад-укцыі літаральна па ўсім свеце. Сумесныя маштабныя праекты з далёкімі Катарам ці Венесуэлай не з'яўляюцца з іміжам «маленькай рахманай краіны ў цэнтры Еў-ропы», але беларуская дзяржава на самой справе ніколі і не была такой: побліж Бела-русі былі распрацаваны яшчэ савецкімі та-хнакратамі і геапалітыкамі, што бачылі нашу краіну як «зборачны цэх Саюза», індустры-яльны цэнтр рэгіёна. Сучасная беларуская палітыка прадугледжвае далейшае раз-віццё прамысловасці ў якасці імператыву суверэннага праекта, а мадэрнізацыя ай-чыннага індустрыяльнага патэнцыялу — асноўная заданая беларускай дзяржавы і грамадства на бліжэйшыя 5—10 гадоў.

Беларускія тэхналагічна-прамысловыя магчымасці вабяць партнёраў з розных куткоў свету, што традыцыйна шырока асвятляецца сродкамі масавай інфарма-цыі. Аднак сярод кірункаў прамысловыя кааперацыі, эканамічнага супрацоўніцтва і знешняй палітыкі Беларусі заўжды быў век-тар, які, нягледзячы на сваё стратэгічнае значэнне і безумоўнае поспехі, знаходзіць незаслужана мала месца ў паведамленнях журналістаў ды матэрыялах, прысвечаных эканамічнаму і палітычнаму аналізу.

Гаворка ідзе пра беларуска-украінскія адносіны, асабліва ў кантэксце эканаміч-нага супрацоўніцтва, дзе цягам апошніх гадоў быў здзейснены сапраўдны прарыв. Яшчэ 5 гадоў таму гандлёвыя паказчыкі між Беларуссцю і Украінай былі на ўзроў-ні \$1—2 мільярдара, а зараз ужо маем та-варабарот у \$7—8 млрд. Як адзначае пасол Украіны ў Рэспубліцы Беларусь Міхаіл Мяснішчэў, «гэта далёка не канчат-кавая мяжа; асноўнай задачай павінна быць павелічэнне гэтых паказчыкаў як мінімум удвая — да \$15 млрд ужо ў бліжэйшыя га-ды». Зацікаўленасць беларускага боку ў нарочытаванні эксперта ва Украіну ва ўмовах суветнага эканамічнага крызісу ды нека-тарага змянення попыту на айчынных та-варах на знешніх рынках — відавочна.

Паводле статыстыкі, падставы для ап-тымістычных настрояў, безумоўна, ёсць: экспарт беларускіх тавараў ва Украіну ў 2012 годзе вырас на 34% у параўнанні з 2011 годам, а гандлёвае сальда складала станоучае ў памерах \$3,2 млрд (у 2011 го-дзе было 2 млрд). Даступныя паказчыкі 2013 года сведчаць аб тым, што пазітыў-ныя тэндэнцыі ў беларуска-украінскіх ганд-лёвых адносінах не толькі захоўваюцца, але і назіраецца іх станоучая дынаміка.

Акрамя таго, высокі патэнцыял маюць супольныя праекты ў галіне прамысловыя кааперацыі. Ужо падчас нядаўняга візіту прэм'ер-міністра Украіны Мікалая Азарава паміж міністэрствамі прамысловасці дзвюх краін была падпісана «дарожная карта прамысловага супрацоўніцтва на 2013—2015 гады». Як мяркуе кіраўнік беларус-кага ўрада Міхаіл Мяснішчэў, бакі выйшлі «на вельмі сур'ёзны узровень прамыс-ловай кааперацыі», у якой асноўны ўпор плануецца зрабіць на высокатэхналагічны інавацыйныя праекты. Словы беларускага прэм'ера наглядна ілюструе нядаўняга прэ-зентацыя беларуска-украінскага верталёта «Мі-8 МСБ», што быў створаны ўкраінскай кампаніяй «Мотор Сич» на пляцоўцы Ар-шанскага авіярамонтнага завода.

**Прапанаваўшы ўкраінскаму кіраўніцтву адмысловую форму супрацоўніцтва з Мытным саюзам, дзяржавы-ўдзельніцы змаглі б не толькі захаваць і ўмацаваць свае пазіцыі ва Украіне, але і набыць дадатковыя магчымасці па прасоўванні ўласных мэт у Еўропе з выкарыстаннем патэнцыялу і вопыту Кіева.**

Беларусь выступае супраць любых канфліктных рашэнняў у адносінах паміж краінамі МС і ўкраінскім бокам. Наадва-рот, прапанаваўшы ўкраінскаму кіраўні-цтву адмысловую форму супрацоўніцтва з Мытным саюзам, дзяржавы-ўдзельніцы змаглі б не толькі захаваць і ўмацаваць свае пазіцыі ва Украіне, але і набыць дадат-ковыя магчымасці па прасоўванні ўласных мэт у Еўропе з выкарыстаннем патэнцыялу і вопыту Кіева. Улічваючы ўхваленую Лу-кашэнкам, Пшчыннім і Назарбаевым кан-цэпцыю «інтэграцыі інтэграцыі» і неабход-насць стварэння адзінага рынку «вялікай Еўропы ад Лісабона да Уладзіслава», Украіна магла б стаць «першай застаў-кай» збліжэння ЕС і будучага Еўразійскага эканамічнага саюза.

Распрацоўка падобнай «дарожнай кар-ты» для Украіны, уключэнне афіцыйнага Кіева ў працэсы еўразійскай інтэграцыі магло б стаць перспектыўнай геапалі-тычнай матай высокага ўзроўню для бел-ларускай дыпламатыі. Калі аналізаваць тэзісы прамовы Прэзідэнта Беларусі пад-час нядаўняй сустрэчы з прэм'ер-міністрам Украіны Азаравым, то падобна на тое, што менавіта такія задачы і будзе пастаўлена перад МЗС кіраўніцтвам краіны, асаблі-ва з улікам старшынства Беларусі ў СНД у 2013 годзе.

Аляксандр ШПАКОЎСКІ, палітычны аналітык.

НАВІНЫ

ПАДЗЕІ

ФАКТЫ

**БАНК ВТБ «ПРЫВАТЫЗАВАЎСЯ»**

Пакет дзяржаўнай долі акцый (25,9%, або 72974 акцыі) ЗАТ «Банк ВТБ» быў прададзены ў Мінску 7 кастрычніка за 19,11 млн долараў. Дагавор аб куплі-продажы акцый гэтага банка падпі-саны старшынёй Дзяржаўнага камітэта па маёмасці Беларусі Георгіем Кузняцовым і старшым віцэ-прэзідэнтам — кіраўніком дэпартаменту даччыных кампаній ААТ «Банк ВТБ» (Расія) Міха-ілам Якінымым, паведамлілі рэдакцыі ў прэс-службе камітэта.

Акцыі ацэнены па рынковым кошце. Грашовыя сродкі, атрыма-ныя ад іх адчужэння, будуць накіраваны ў рэспубліканскі бюджэт.

Сяргей КУРКАЧ.

**ЗОРЫ НАД ПІНАЙ**

Вельмі насычаным, змястоўным, яркім атрымалася свята, прысвечанае чарговым дню нараджэння Пінска. Прагра-ма Дня горада ўключала ў сябе канцэртную, забаўляль-ную, спартыўную, інтэлектуальную і адукацыйную часткі. Грамадзян і гасцей радавалі лепшыя творчыя калектывы горада. На галоўнай плошчы Пінска выступалі духавыя аркестры — свой, мясцовы, і расійскага горада Істры. Узорныя духавыя аркестры дзіцячых школ мастацтваў далі асобны канцэрт.

Музеі і бібліятэкі парадавалі новай праграмай. Пасля рамонту і рэканструкцыі адрылася гарадская канцэртная зала ў касцёле Карла Барамея. Міжнародная ўніверсальная выстава-кірмаш «Пінскія таргі», несумняна, зацікавіла дзельных людзей.

У афіцыйнай частцы святкавання адбылося ўрачыстае ад-крыццё мемарыяльнай дошкі ў гонар Івана Міхайлавіча Кіяўца. Іван Кіявец шмат гадоў кіраваў прадпрыемствам «Дняпра-Бугскі водны шлях», быў членам Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу РБ і шмат зрабіў для роднага горада.

Яна СВЕТАВА.

**РАЗМАХ МАХЛЯРОЎ УРАЖВАЕ: АД ДАРАГІХ АУТО ДА ГАДЖЭТАЎ**

Супрацоўнікі Савецкага РУУС сталіцы адкрылі новыя абстаўніны дзейнасці аферыстаў, якія, як высветлілася, падманвалі не толькі патэнцыяльных пакупнікоў прэстыж-ных аўтамабіляў, але яшчэ і прадаваюць дарогай тэхнікі і практычнай аўтамашыны.

Мы ўжо паведамлялі, што летам замежны грамадзянін узяў у арэнду ў адным з мінскіх гандлёвых цэнтраў памяшканне, куды ў хуткім часе пацягнуліся доверлівыя грамадзяне. Злымы-нік прапаноўваў ім і сісільны тэрміны і па прымальным кошце даставіць з-за мяжы ўпадабаныя мадэлі дарагіх інашмарак. «Прадпрыемальнік» сабраў такім чынам каля 200 тысяч долараў і... знік. Аднак аператыўнікі Савецкага РУУС г. Мінска даволі хутка «вылічылі» і затрымалі грамадзяніна, а таксама яго кале-гі і памагатага.

І вось тут высветлілася, што, акрамя падману патэнцыяльных пакупнікоў дарагіх аўтамабіляў, аферысты паралельна «пракруч-валі» свае злачынныя схемы і ў дачыненні да прадаўцоў мабіль-най тэхнікі. Ад імя чатырох неіснуючых фірмаў яны абзвоньвалі буйных прадаўцоў і дамаўляліся аб набывцці тавару. Потым на-яўныя кур'еры адвозілі фальшывыя паведажныя дакументы ў арганізацыі, і тыя па іх адгруквалі тавар. Ці трэба казаць, што аплата за яго на рахуны прадаўцоў так і не паступала? Аферыс-ты такім чынам дзейнічалі хоць і не вельмі доўга, але маштабна, паспеўшы адрэзчыць буйныя партыі тавара са складу вядомых гандлёвых кампаній. Па інфармацыі Савецкага РУУС сталіцы, агульная сума шкоды складала больш за 600 мільёнаў рублёў.

**АПЕТЫТЫ «ЗАХОПНІКАЎ» ВЫРАСЛІ ЯК НА ДРАЖДЖАХ**

Аператыўнікі сталічнага аддзела па барацьбе з эканаміч-нымі злачынствамі спынілі спробу незаконнага адчужэння Ашмянскага дражджавога заводу.

Гісторыя пачалася з таго, што кіраўнік адной з аўстрыйскіх фірмаў і яго партнёр з Расіі завялі аб сваім раўнэнні ўкладзі па 2,9 мільёна еўра кожны ў развіццё беларускай дражджавой галіны. А'ектам укладання інвестыцыі выбралі Ашмянскі дражд-жавы завод — філіял ААТ «Дражджавы камбінат» з цэнтрам у Мінску. Згодна з завяўленымі імі планами, у будучыні на месцы заводу павінна было з'явіцца сумеснае з камбінатам закрытае акцыянернае таварыства (СЗАТ) «Біякомплекс «Ашмянскі».

Пры стварэнні СЗАТ, акрамя замежных інвестараў, адным з заснавальнікаў выступаў і вышэйзгаданы камбінат, унёсак якога заключачуся ў фактычнай перадачы заводу ў Ашмянах заплававанаму біякомплексу. Кошт прадпрыемства, па ацэнках спецыялістаў, склаўся 1 мільён 113 тысяч еўра, гаворыцца ў па-ведамленні ГУУС Мінгарвыканкама.

Усё ішло як быццам добра, пакуль аператыўнікі аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі Ленінскага РУУС сталіцы не ініцыявалі праверку законнасці дзелкі. І вось тут высветлі-лася, што замежны партнёры толькі юрыдычна абяцалі ўкладзі фінансавыя сродкі ў прадпрыемства, а насамрэч пасля стварэння СЗАТ у іх было два гады на рэалізацыю сваіх абяцанняў. Такса-ма супраць устаноўленыя правілы інвестары змянілі грашовыя «ўліванні» на маёмасныя, пракантраляваць адпаведнасць якіх заўяўлены сумам было складана.

Быў дапушчаны і шэраг парушэнняў, у тым ліку пры афарм-ленні заснавальніцкіх дакументаў і размеркавання доляў у новым прадпрыемстве: дражджавому камбінату меркавалася выдэле-жыць усяго 18 працэнтаў акцый (тым самым цалкам адхіляючы беларускі бок ад прыняцця рашэнняў ва ўпраўленні СЗАТ). У выніку сумнеўным інвестарам адмовілі ў стварэнні біякомплексу «Ашмянскі», а Ашмянскі дражджавы завод пакінуў у складзе камбіната. Тым самым была спыненая завуальваная пад раз-віццё спроба незаконнага адчужэння дзяржаўнага маёмасці.

Сяргей РАСОЛЬКА.

**Як нас дураць**

**«Самі мы не мясцовыя, дапамажыце бедным студэнтам...»**

Супрацоўнікі сталічнай міліцыі затрымалі двух інашмэцтваў, якія падазраюць у серый махлярстваў у дачыненні да пенсіянераў. Агульная сума шкоды ад дзеянняў злачынцаў — каля 600 міль-ёнаў рублёў.

Як расказалі ў прэс-службе ГУУС Мінгарвыканкама, у другой палове верасня ў сталіцы адбылося пяць падобных махлярстваў. Іх ахвярамі сталі пажылыя людзі, якія захоўвалі свае зберажэнні на рахунках у бан-ках. Аферысты дзейнічалі па прастай схеме, дзе галоўным «элементам» была хуткая псіхалагічная апрацоўка ахвяры.

Знешні выгляд дзаваліў злымынікам выдаваць сябе за інашмэцтва студэнтаў-медыкаў — напрыклад, з Ірана ці Таджыкістана. Яны знаё-міліся з пенсіянерамі і расказвалі слёзную гісторыю: маўляў, тэрмінова трэба аплаціць навучанне, грошы ўжо ідуць з-за мяжы, але патрэбны банкаўскі рахунак, які ім, інашмэцтвам, быццам бы нельга самім адкрыць у нашай краіне. Вось для гэтага і патрэбна дапамога, прымьне не за «так»: за аказанне паслугі злымынікі абяцалі сапіднае ўзнагароджанне — да 500 долараў.

Каб забягнучы любых непаразуменняў пры пераводзе грошай, тлумачылі ахвярам злачынцы, ім трэба часова зняць усе свае накапленні. Грошы на вучобу, маўляў, паступяць цягам часу, таму потым сродкі можна будзе вярнуць назад на рахунак. А пачаць можна ў іх машыне, «вунь яна за рагом стаіць».

Далей аферысты пад нейкай нагодай імкнуліся зрабіць так, каб зня-тыя грошы патрапілі да іх у рукі. Часам гэты адбывалася яшчэ тады, калі ішлі да легкавіка, часам — ужо ў яго салоне. У якасці своеасаблівага «гаранта» спакою пенсіянераў выступаў вялікі пачак доларавых купюр («ліпавак»), які потым высветлілася. Калі грошы аказваліся ў руках злымы-нікам, апошняй паспешліва зніклі. А даверлівыя пажылыя людзі за-ставаліся камакці іх, не верачы, што такія «добрыя» хлопцы здольныя на падман. Маўляў, проста ў іх нешта здарылася, яны хутка вярнуцца...

Затрымалі падозроўных у катэдж пад Мінскам. Ім аказаліся грама-дзяне (36-гадовы і 27-гадовы) адной з сумехных дзяржаваў. У іх канфіс-кавана частка ўкрадзеных грошай, буыная партыя дарогай артэхнікі, а таксама знойдзеныя дакументы, якія пацвярджалі факты пераводу буйных сум на радзійму.

Сяргей РАСОЛЬКА

**Сяргей МАСКЕВІЧ:**

**«НЕ ТРЭБА ПЕДАГОГУ ІСЦІ Ў ПРАДАЎЦЫ!»**

Напярэдадні Дня настаў-нікаў і рэдакцыя «Звязды» праішла «прамая лінія» з міністрам адукацыі Сярг-еем Маскевічам. Сяргей Аляксандравіч паспеў ад-казаць на два дзсяткі пы-танняў, якія сёння ва ўсіх на слыху. Шмат пытанняў былі дасланы на «прамую лінію» папярэдне. Адказы на найбольш важныя і ці-кавыя з іх мы змяшчам на старонках газеты.



Вольга, г. Мінск:

— Сяргей Аляксандравіч, я бачу, што вельмі многі звяр-таюцца да рэпетытараў. Хаце-ла ў вас спытаць: а як вы ставі-цеся да рэпетытарства? Чаму яно, з вашага пункту погляда, настолькі запатрабаванае, на-ват нягледзячы на вельмі вы-сокі кошт — 10—12 у.е. за га-дзіну? Мне, напрыклад, гэтыя лічбы пужаюць. Чаму школа не можа забяспечыць неаб-ходны ўзровень ведаў, каб рэ-петытары былі не патрэбны? І што вы магі б параіць: звер-тацца да рэпетытараў ці не?

— Я ўпэўнены, што рэпеты-тарства будзе існаваць да таго часу, пакуль колькасць ахвот-ных стаць студэнтамі будзе перавышаць колькасць месцаў у ВНУ. Ваша паслуга ёсць ва ўсім свеце. Так цікавіць, ці можа школа заманіць рэпеты-тараў? Упэўнены, што можа. Сярод тых, хто атрымаў у гэтым годзе 100 балаў на цэнтраліза-ваным тэсціраванні, многія ніколі не звярталіся да паслуг рэпеты-тараў. На экзамене яны абялі-раліся толькі на свае школьныя веды. І іх поспех стаў вынікам сістэмнай штодзённай індыві-дуальнай работы і работы са школьнымі настаўнікамі. Звер-тацца да рэпетытараў ці не — гэта ваша асабістая справа. Але я разумю бацькоў, якія робяць стаўку на індывідуальную работу з рэпетытараў. Параіў бы вам паразмаўляць з настаўнікамі, якія добра ведаюць ваша дзіця.

Магчыма, для яго і сапраўды будзе карыснай індывідуальная работа, бо некаторыя дзеці зусім па-іншаму раскрываюцца, калі працуюць сам-насам з рэпеты-тарам. А для іхных, наадварот, больш эфектыўнай будзе работа ў калектыве.

Тацяна, маці дзясціцілка-ніка:

— Мы ў наступным годзе збіраемся паступаць у ВНУ і хацелі б скарыстацца паслу-гамі рэпетытара. Падкажыце, дзе можна знайсці інфарма-

цыю пра рэпетытараў, якія працуюць афіцыйна і выплач-ваюць падаткі, каб быць ўпэў-ненымі, што педагог працуе сумленна, і мець гарантыю якасці такіх паслуг?

— Пляціць чалавек падаткі ці не — гэта службовая інфарма-цыя, якой валодае Міністэрства па падатках і зборах. Наколькі я ведаю, сума падатку для ре-петытараў, хутэй, сімвалічная — ад 110 да 220 тысяч рублёў у ме-сяц (у залежнасці ад рэгіёна). А за адну гадзіну сваёй работы яны бяруць у сярэднім 10 долараў. Таму, на маю думку, ре-петытары хаваюцца ад падатковай інспекцыі зусім не таму, што ім праблематычна заплаціць па-датка. Афіцыйная рэгістрацыя педагога ў якасці падаткапла-цельшчыка — гэта публічная ад-казнасць за якасць аказваемых паслуг. Аднак даволі часта ре-петытарствам падпрацоўваюць студэнты ці, напрыклад, настаў-нікі — па знаёмстве, таму што іх напрасілі аб гэтай паслуге. Увогуле вельмі шмат робіцца праз знаёмства. Таму насамрэч апраўдана наведзі папярэдне даведкі пра педагога, які прапа-нуе рэпетытарскія паслугі, перш чым несці яму свае грошы...

Сяргей Антонавіч, г. Барана-вічы:

— Сяргей Аляксандравіч, у Расіі збіраюцца запустіць праграму падтрымкі аб'ектываў, якія выбіраюць спецы-яльнасці, звязаныя з забес-пачэннем кадраў абаронных прадпрыемстваў. У іх будзе па-вышана вышчыбы — аплаваец-ца. Як вы лічыце, ці не прый-шоў час запустіць у Беларусі аналагічную праграму для таго, каб прыцягнуць моладзь на пе-дагагічны спецыяльнасці? Ці будзе ўводзіцца для ахвотных

зв'язку сваё жыццё з педаго-гікай спецыяльныя професійны ці псіхалагічны адбор?

— Я не думаю, што павыша-ная стывпендыя ці гарантыванае месца ў студэнцкім інтэрнаце з'яўляюцца дзейнымі інструмен-тамі для прыцягнення моладзі ў педагагічныя ВНУ. Тым больш што і тое, і другое ў Беларускай дзяржаўным педагагічным уні-версітэце ўжо рэалізавана.

Не буду ўтойваць, мы занепа-коены ўзроўнем падрыхтоўкі вы-пускнікоў педагагічных спецы-яльнасцяў, які няроўка адстае ад тых патрабаванняў, што прад'яв-ляюцца сучаснай школай. Але для таго, каб выплўціць з ВНУ моцнага педагога, у педагагіч-ную ВНУ павінны прыйсці маты-ваваны і добра падрыхтаваны аб'ектывы. Наша задача — пры-цягнуць у педагогіку лепшых. Таму, калі будзе зацверджаны праект новых правілаў прыёму ў ВНУ, медальістаў і перамож-цаў прадметных алімпіяд (пачы-наючы з пераможцаў абласно-га ўзроўню) будзем залічваць на педагагічны спецыяльнасці ўвогуле без экзаменаў.

А наконт таго, ці можна па-ставіць чалавеку дыягназ (па-дыходзіць ён для педагагічнай дзейнасці або не), скажу, што рабіць гэта павінны професія-налы — людзі, якія лепш за ін-шых ведаюць сваё вучнёў і якія хацелі б, каб іх выпускнікі прыйшлі ў якасці афіцыйна ВНУ працаваць у сістэму адукацыі. Таму ёсць прапанова прымаць на педагагічны спецыяльнасці толькі па рэкамендацыі педка-лектываў ці аргандаў кіравання адукацыі.

Магчыма, з цягам часу мы прыйдзем да та педагагічнай ін-тэрнатуры — нахшталь інтэрна-туры для будучых медыкаў. Гэта будзе такі спецасаблівы допуск да прафесіі: праверка на педага-гічную кампетэнтнасць, на псіха-лагічную гатоўнасць працаваць з дзецьмі — адным словам, эк-замен на прафесійную прыдат-насць. У нас няма патрэбы ў тым, каб кожны, хто паступіў на пе-дагагічную спецыяльнасць, абав-язкова ішоў працаваць у шко-лу. Можна цудоўна ведаць свой падмет, але гэтага для работы ў школе недастаткова. Інтэрнатура павінна даць адказ на пытанне, ці трэба чалавеку зв'язваць сваё жыццё з педагагікай.

Ірына, г. Рэчыца:

— Мая дачка закончыла педагагічны каледж у Пінску. Працавала ў Рэчыцы ў дзі-цячым садку. Але